

at gøre med dem, hvad man vil —, og jeg kan ikke frigøre mig for den Betragtning, at der her kastes noget bort, som kunde spares, idet man her gør noget, som i egentligste Forstand kun er Makværk, i Stedet for at man for samme Beløb kunde have faaet noget virkelig reelt og godt. Det er mig imod, og det har jeg ikke kunnet lade være at udtale den Gang, det var rette Tid endnu, og jeg vil af Hensyn til den højtærede Ministers stærke Indsigelse mod mine Udtalelser gentage det her, fordi jeg staar fuldt ud ved det.

Der er begaaet mange Fejl ved Esbjerg. Det er tilgiveligt, at der første Gang blev begaaet en Fejl, da man lavede en altfor lille Fiskerihavn, men det er lidet tilgiveligt, at man nogle faa Aar efter, at man har opdaget, at Fejlen var begaaet, kommer til Rigsdagen og vil begaa den samme Fejl om igen. Det var den Gang — adskillige ærede Medlemmer og deriblandt det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) ville kunne erindre det — da man stillede Forslag om at grave en ny Fiskerihavn ind i det gamle Dige, der var af 19 Fods Højde, og som med Kunst er lagt for at beskytte Havnen. Ind i dette Dige vilde man grave en ny Fiskerihavn, der skulde koste, jeg husker ikke hvor meget, men det var en forfærdelig Masse Penge, og hele Havnen drejede sig kun om 18,000 Kv.-Alen. Allerede det er ganske utilgiveligt. Endnu mere utilgiveligt er det, at da det saa endelig kom dertil, at man fra den ene og den anden Side foreslog, at der, naar man endelig en Gang vilde bygge en ny Fiskerihavn, skulde tages tilstrækkeligt Areal, gjorde man alligevel det samme, som man gentagne Gange har gjort, saa byggede man en lille fiks, meget kunstnerisk og fint udarbejdet Fiskerihavn, der var for lille, før den var færdig. Den Slags Ting har man ikke Lov til at gøre, naar det ikke er ens egne Penge, man handler med. Er det det, kan man, som sagt, gøre lige saa mange Dumheder, man vil, det har jeg ogsaa været med til, og det har jeg betalt for; men er det andres Penge, man forvalter, har man ikke Lov til at gøre noget saadant.

Man har ikke endnu kunnet frigøre sig helt for den Betragtning, som har været raadende i mange Aar i Esbjerg, ikke en Gang med Hensyn til Fiskerihavnen. Den er god og rummelig, som den foreslaas, d. v. s., naar den føres helt ud, men nu knapper man af ved at lave den omtrent i $\frac{2}{3}$ Størrelse, og saa bygger man en midlertidig Begrænsning, d. v. s. en

midlertidig Kaj eller Bølgebryder, eller hvad man vil kalde det, tværs over i Linien K—N og overlader det til Fremtiden at rive det op igen og bygge en endelig Begrænsning for Havnen efter Linien L—M. Jeg spørger, hvad Mening er der i den Slags Foranstaltninger? Hvorfor ikke lægge Begrænsningen der, hvor man tænker sig, at den permanent en Gang skal ligge? Saa slipper man for at pille op igen med uhyre Bekostning, hvad vi nu have lagt ned. Og hvad vilde det forøge Udgifterne med? Saa godt som intet. Det Areal, man ikke har Brug for indenfor Havnebegrænsningen, behøver man jo ikke at dybe ud. Man kan ganske rolig lade det ligge, saa koster det ingen Penge. Men naar man lægger Begrænsningen der, hvor den en Gang for alle skal ligge, saa fritager man sig for den Ærgrelse, det maa være at gøre om igen og rive noget op i Morgen, som man har lavet i Dag. Og saa fritager man Statskassen for at betale for den evindelige Gøren-om, som der ikke er synderlig Mening i.

Det er disse Ting, jeg har ment, man maatte have Lov til at anke over med Hensyn til en saa vigtig Sag som Esbjergs fremtidige Havneanlæg. Jeg erkender paa den anden Side, at det, som Udvalget nu er blevet enigt med Ministeren om, aabner Betingelse for, at man senere kan komme til paa fornuftig Maade at ordne Esbjerg Havneforhold, og det sætter jeg naturligvis overmaade stor Pris paa. Thi det er givet, det var noget af det, jeg udtalte ved 1ste Behandling, at havde man lagt en ny stor Fiskerihavn, hvor det blev foreslaaet af Ministeren, havde man til evige Tider afskaaret sig fra at ordne Esbjerg Havneforhold paa en forstandig Maade; naturligvis med mindre man vilde til at gøre om og rive den ny store Fiskerihavn op igen og omdanne den til Trafikhavn, hvad der selvfølgelig kunde lade sig gøre, naar man ikke bryder sig om, hvad det koster. Men det, man nu gør, sluger som sagt et Beløb, der paa det allernærmeste er af samme Størrelse som det, Udvalgets Flertal havde foreslaaet at bringe i Anvendelse for at faa noget virkelig godt, i Stedet for at man nu egentlig kun faar Lapperier for Pengene, med Undtagelse selvfølgelig af den Del af Fiskerihavnen, som man agter at gøre helt færdig. Jeg vil derfor indtage det samme Standpunkt til denne Sag som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds og afholde mig fra at stemme, idet jeg ikke vil være med til at tage Ansvar for at anvende en saa stor Sum paa